

Sochaři pod Landekem úžasně finišují

Na mezinárodním sympoziu v Hornickém muzeu v Ostravě-Petřkovicích už se rýsují velmi působivá sochařská díla, která ozdobí okolí

BŘETISLAV UHLÁŘ

Ostrava/ Je téměř pátéční poledne páteho zářijového dne letošního roku. Pod Landekem finišují umělci na Mezinárodním sochařském sympoziu Landek 08.

A opravdu – nemají se za co stydět. Během necelého měsíce vytvořili kumštýři z celého světa tuctyhodné opusy a dovedli svým jedinečným způsobem vdechnout život kameni.

„Prožil jsem u vás nádherný měsíc. Ostrava je síce proti Káhirě malé město, ale poznal jsem zde báječné lidi, kteří rozumějí výtvarnému umění, dovedou se bavit, jsou přátelští. Budu na Ostravu hodně dlouho vzpomínat,“ rozplýval se večera Salah Hammad z Egypta, též vysokoškolský profesor, kterému se podařilo vytvořit abstraktně geometricky laděnou sochu, která vyjadřuje, co cítí její autor právě v prostředí, kde se momentálně nachází. Působivá záležitost zřejmě ozdobí některý z ostravských parků.

Také nás už dobří známý, László Lugossy z Maďarska,

ten pohodový člověk, se skromně schovává za svá mistrovsky vytvořená díla, která jsou mementem o tom, abychom nezapomínali na civilizaci a přírodu, v níž se pohybujeme, a nechovali se k ní barbarsky.

Co osud nechtěl... Ani při své druhé návštěvě jsme nezastihli při práci velmi společenského Donalda Bugiase z Nového Zélandu.

Zato jediný ostravský zástupce na sympoziu Jan

Schneberger, který studuje na Fakultě umění Ostravské univerzity u Marie Kotrby, dokončoval sochařskou kompozici dvou postav.

„Jsem moc rád, že jsem zde mohl být a sbírat zkušenosti u renomovanějších kolegů,“ skromně přiznal Jan Schneberger. Jaromír Švarfíček se svým bratrem Dušanem se síce zatím slibované návštěvy profesora Jana Hendrycha v Ostravě nedočkali, zato byli rádi, že se jim jejich záměr – vytvořit kompozici Anděla z kůlny – podařilo vytvořit. Jedním žem-sochařka pod Landekem Marie Seborová je už se svojí stélou také už téměř

SALAH HAMMAD potvrdil své umělecké kvality.

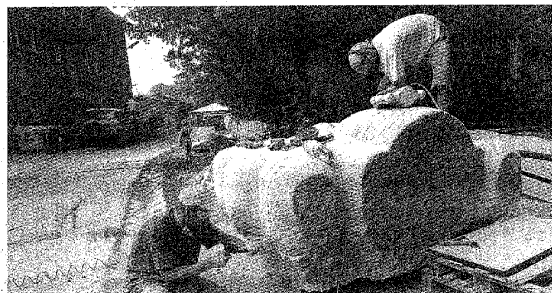
hotová. „Dneska vám asi toho moc neřeknu. Jsem ještě plná dojmů z toho, jak jsme večera ferali pod zem ve Štonavě.

Je to zážitek na celý život, takže ještě se z toho vzpomínám,“ vyznala se plná optimismu a energie, Marie Seborová.

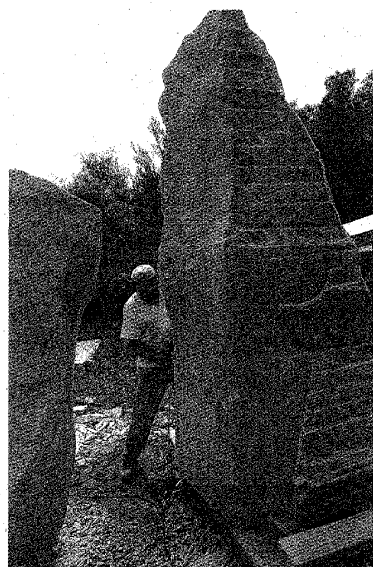
Spokojen se svým kalendářem a další abstraktní kompozicí vytvořenou do kamene může být vysokoškolský pedagog z Lodže Janusz Czuma-czenko.

„Doufám, že sochy, které jsem v Ostravě udělal, potěší také širokou veřejnost v exteriéru,“ míni stále usměvavý polský sochař.

Radko Mačuha ze Slovenska

JAROMÍR A DUŠAN ŠVARFÍČKOVI jsou se svým Andělem z kůlny spokojeni.

LÁSZLÓ LUGOSSY se svým impozantním dílem.

JAN SCHNEBERGER, ostravský zástupce, na sympoziu pod Landekem. Snímky: Deník/Miroslav Kuzeš

chtěl původně vytvořit pietu pro nějaký ostravský hřbitov.

„Nakonec z piety sešlo a je z toho abstraktní socha, která může sloužit také jinému účelu.

Sešla se tady úžasná parta lidí z celého světa. Jistě, jsme také normální lidé, takže i nám se ponorkově nemoc nevyhnu, ale nebylo to vážné. Martin Kuchař, který nás sem pozval, nám vytvořil také bezvadný oddechový program, takže ponorka velmi brzy zmizela,“ usmívá se Radko Mačuha.

Po dvanáctém září se sochaři z Hornického muzea rozjedou do svých domovů. Ale zbude po nich několik pozoruhodných sochařských děl, která by měla zřídlemnit prostředí na Ostravsku, ale také v Těřlicku.